

- (f) dobavljač, koji još nije registriran u drugoj državi članici, može se u toj državi članici registrirati kao porezni obveznik PDV-a, tako da bi potom mogao kupcu izdati račun na kojem je naveden porezni broj koji mu je dodijeljen u toj državi članici i njezin porez, na temelju kojeg bi kupac u toj državi članici imao pravo na odbitak ulaznog poreza u okviru posebnog postupka predviđenog Direktivom 2008/9/EZ⁽²⁾ od 12. veljače 2008.?
2. Ovisi li odgovor na to pitanje o okolnosti da je nacionalna porezna uprava dobavljaču vratila plaćeni porez na temelju sâmog ispravka računa, iako dobavljač zbog otvaranja stečajnog postupka nad njegovom imovinom nije kupcu ništa vratio?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svežak 1., str. 120.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici (SL 2008., L 44, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svežak 1., str. 275.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. veljače 2023. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) – Rada Nadzorcza Getin Noble Bank i dr./Bankowy Fundusz Gwarancyjny

(Predmet C-118/23, Getin Holding i dr.)

(2023/C 205/29)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rada Nadzorcza Getin Noble Bank i dr.

Tuženik: Bankowy Fundusz Gwarancyjny

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 85. stavke 2. i 3. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi ovira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktive 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom Ugovora o Europskoj tumačiti na način da se, u slučaju da nadzorni odbor tijela u sanaciji podnese nacionalnom upravnom судu žalbu protiv odluke o sanaciji, smatra da je djelotvorni pravni lijek osiguran i osobama koje žalbom protiv te odluke traže zaštitu svojeg pravnog interesa, u situaciji u kojoj sud prilikom nadzora pobijane odluke nije obvezan žalbenim razlozima i zahtjevima ni navedenom pravnom osnovom žalbe, a pravomoćna odluka donesena nakon razmatranja te žalbe ima učinak *erga omnes* i kada mogućnost da te osobe zaštite svoj pravni interes ne ovisi o tome da zasebno podnesu žalbu upravnom судu protiv navedene odluke?
2. Treba li članak 85. stavak 3. Direktive 2014/59/EU kojim se uvodi zahtjev djelotvornog sudskega nadzora te članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 19. stavak 1. drugi podstavak Ugovora o Europskoj uniji kojima se određuje djelotvorna sudska zaštita tumačiti na način da im se protivi primjena postupovne odredbe države članice koja obvezuje nacionalni upravni sud da zajedno ispituje sve tužbe koje su mu podnesene protiv odluke sanacijskog tijela u situaciji u kojoj primjena te odredbe zajedno s drugim uvjetima nacionalnog upravnog postupka dovodi do toga da je donošenje presude u predmetu u razumnom roku, s obzirom na znatnu količinu takvih žalbi, pretjerano otežano, ako ne i nemoguće?

3. Treba li članak 3. stavak 3. Direktive 2014/59/EU tumačiti na način da se njime omogućuje državi članici da, kako bi se osigurala operativna neovisnost i izbjegavanje sukoba interesa, ne izvrši strukturno razdvajanje funkcija sanacijskog tijela od drugih funkcija tog tijela kao zakonskog osiguravatelja bankovnih depozita ili upravitelja banke (privremenog upravitelja) imenovanog na temelju odluke nacionalnog tijela nadležnog za nadzor za potrebe Uredbe (EU) br. 575/2013 (¹) i Direktive 2013/36/EU (²)?

4. Treba li članak 3. stavak 3. Direktive 2014/59/EU tumačiti na način da se – u slučaju povrede obveze države članice da uspostavi odgovarajuće strukturne mehanizme za osiguranje operativne neovisnosti i izbjegavanje sukoba interesa između nadzornih funkcija na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2013/36/EU ili drugih funkcija relevantnog tijela i funkcija sanacijskog tijela – uvjet operativne neovisnosti i izbjegavanja sukoba interesa može smatrati ispunjenim ako nacionalni upravni sud koji nadzire odluku o sanaciji utvrdi da bi druga primjenjena organizacijska rješenja i stvarna postupanja sanacijskog tijela bila dostatna za postizanje tog učinka?

(¹) SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.

(²) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.)

(³) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2023. uputio Curtea de Apel Brașov (Rumunjska) – kazneni postupak protiv C.A.A. i C.V.

(Predmet C-131/23, Unitatea Administrativ Teritorială Județul Brașov)

(2023/C 205/30)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Brașov

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: C.A.A., C.V.

Druga stranka u žalbenom postupku: Unitatea Administrativ Teritorială Județul Brașov

Sudionik: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak [UEU-a], članak 325. [stavak 1.] UFEU-a, članak 2. stavak 1. Konvencije PFI (¹) i Odluku Komisije 2006/928/EZ (²) tumačiti na način da im se protivi primjena odluke Ustavnog suda kojom je, unatoč općenito prihvaćenoj i ustaljenoj sudskoj praksi nacionalnih sudova, uključujući najviše sudove, retroaktivno utvrđeno da ne postoje slučajevi prekida zastare, a primjena te odluke predstavljala bi sustavnu opasnost od nekažnjivosti zbog ponovnog pokretanja postupka u znatnom broju kaznenih predmeta u kojima je donesena pravomoćna presuda i donošenja odluke o obustavi kaznenog postupka u skladu s utvrđenjem zastare povodom izvanrednog pravnog lijeka?